

Arrest

nr. 59 582 van 12 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. -C. FRERE, loco advocaat H. VAN VRECKOM, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 19 april 2009, verklaart er zich op 20 april 2009 vluchteling.

1.2. Op 24 november 2010 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 25 november 2010 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1362 (Afghaanse kalender; 1983) in het dorp Nawabad van het district Nahr-e-Sarraj in de provincie Helmand. Op heel jonge leeftijd verhuisde u naar de wijk Kart-e-lagan in de stad Lashkar Gah van het gelijknamige district, eveneens in de provincie Helmand. In 1375 (1996), toen de Taliban aan de macht kwamen, trok u met

uw familie naar Quetta in Pakistan Van kleins af werd u geschoold in het métier van kleermaker in de bazaar van Lashkar Gah. Ook in Pakistan oefende u dit beroep uit.

In 1381 (2002), na de aanstelling van de eerste Karzai-regering, keerde u met uw familie terug naar uw toenmalige woonplaats in Kart-e-Lagan. In saratan 1386 (juni-juli 2007) begon u te werken bij FCEC-UIProjects, een bouwbedrijf dat gelegen is in de wijk Qalai kochna, eveneens in Lashkar Gah, dat in handen was van zowel Amerikanen als Afghanen. Uw neef F. A. werkte reeds als timmerman in dit bedrijf en hij hielp u aan een betrekking. U bekleedde een administratieve functie met als hoofdplicht de aanwezigheid van het personeel na te gaan. U werkte niet officieel in het bedrijf en daarom werd u maandelijks uitbetaald op basis van uw aanwezigheden. Op een dag in agrab 1386 (oktober- november 2007), toen u met uw motorfiets op weg was naar uw werk bij het bouwbedrijf, werd u abrupt de weg versperd door een witte Toyota. Drie gemaskerde mannen kwamen uit de auto, beweerden dat ze uw naam kenden en verweten u een onwetende moslim te zijn omdat u voor een Amerikaans bedrijf werkte. U werd meermaals geslagen en liep een verwonding op aan het dijbeen. Tijdens dit voorval werd ook uw motorfiets gestolen. U bleef hierna twee weken thuis.

In assad 1387 (juli-augustus 2008) was u met een nieuwe motorfiets omstreeks 17 uur op weg van uw werk naar de bazaar in Lashkar Gah om boodschappen te doen toen een pick-up van het merk Datsun u doelbewust aanreed. Een man opende de deur van de wagen en probeerde u uit evenwicht te brengen maar u slaagde er in op de motorfiets te blijven. U vluchtte weg met de motor in de bazaar en na een half uurtje, toen u er zeker van was dat u niet meer werd gevolgd, keerde u huiswaarts. Na dit incident besloot u Afghanistan te verlaten. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België. U vraagt het statuut van vluchteling aan omdat u vrees voor uw leven.

U legde tijdens het gehoor ter ondersteuning van uw asielrelaas een 'taskara' voor (Afghaanse identiteitskaart), een medisch attest dat werd uitgeschreven door dokter Verbist op 22 juni 2009 te Charleroi ter bevestiging van uw opgelopen dijbeenblessure, en een aanbevelingsbrief van FCEC-UIProjects per 31 juli 2007.

B. Motivering

U bent er echter niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw verklaringen op het Commissariaat-generaal doen immers ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf in de wijk Kart-e-lagan in de stad Lashkar Gah in de provincie Helmand tot uw vertrek naar Europa. Het is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming dat u een reëel zicht biedt op uw recente verblijfplaatsen. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

Allereerst dient opgemerkt dat u geen overtuigende verklaringen weet te af te leggen over uw terugkeer naar Lashkar Gah vanuit Quetta. Zo kan u enkel vaag aangeven wanneer u terug naar Lashkar Gah zou zijn verhuisd. U stelt dat u ergens in [13]81 (2002) naar Lashkar Gah terugkeerde vanuit Pakistan. De maand is u onbekend en gevraagd naar het seizoen dat u deze reis maakte, meent u slechts aarzelend dat het "toen warm was zoiets" (CGVS, 1/03/2010 p.2). Ook is het merkwaardig dat u geheel foutief gelooft dat Mohammad Hussein Andiwali destijds gouverneur was, tot hij door Assadulah Wafa vervangen werd (CGVS, 1/03/2010 p.10,11). Ook over het Afgaanse geld dat op het moment van uw terugkeer in omloop was doet u, die nochtans als handelaar zou hebben gewerkt in deze periode, realiteitsvreemde uitspraken. Zo stelt u dat de munten van 1, 2 en 5 afgani destijds reeds in gebruik waren, terwijl zij slechts jaren later, in april 2005, ingevoerd werden (CGVS, 1/03/2010 p.5). Geconfronteerd met een oud biljet van 500 afgani herkent u er vreemd genoeg een biljet van 10 afgani in. Hoewel u herhaaldelijk de vraag gesteld werd, antwoordt u telkens ontwijkend op de vraag of het voorgelegde briefje in gebruik was toen u zich opnieuw in Lashkar Gah vestigde, hetgeen doet vermoeden dat u het antwoord schuldig moet blijven (CGVS, 1/03/2010 p.5). Dit is zeer opmerkelijk voor iemand die jarenlang in de handel actief zou zijn geweest. Dat u een ingrijpende stap zou genomen hebben om na jaren naar uw ontvluchte thuisstad terug te keren, maar u niet kan aangeven wanneer u precies deze voor u nochtans niet te onderschatten verhuis maakte en u over geheel foutieve informatie beschikt over in het oog springende aspecten van het dagelijks leven toentertijd, zoals de gouverneur of het gebruikte geld, doet erg twijfelen aan uw beweerde terugkeer naar de provinciehoofdstad Lashkar Gah.

Toetsend naar uw kennis en vertrouwdschap met het hedendaagse leven in Lashkar Gah en uw wijk Kart-e-Lagan, bleek u er niet in te slagen het Commissariaat-generaal er van te overtuigen dat u er recentelijk van afkomstig bent, zoals u beweert. Zo is het erg opmerkelijk dat er volgens u in uw wijk Kart-e-Lagan recentelijk geen noemenswaardige incidenten hebben plaatsgegrepen. U hebt alleen weet van een zelfmoordaanslag in 1386 in een Eidgah moskee in Lashkar Gah-stad en een explosie

aan een bushalte (CGVS, 15/01/2010 p.13). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn er de jongste jaren echter wel degelijk incidenten van betekenis geweest in de wijk waarvan u oorspronkelijk afkomstig bent en waarnaar u zegt na 2002 te zijn teruggekeerd. Zo werd op 31 augustus 2007 in Kart-e-Lagan de lokale tribale leider Haji Mohammad Ibrahim omgebracht voor zijn huis. Zijn zoon nam revanche en vermoordde de twee daders tijdens dit incident. U kent deze lokale leider niet en hebt bijgevolg evenmin weet van de aanslag. Ook andere incidenten in uw wijk waarbij dodelijke slachtoffers vielen, zoals de moord op Abdol Hadi, van het Helmand Security Command en zijn zoon op 8 juli 2007 of de aanslag door twee taliban leden op een scholier en de poortwachter in de Kart-e-Lagan school, brengt u niet te berde. Dat u schijnbaar geen kennis heeft van deze ernstige voorvallen is hoogst opmerkelijk aangezien u sinds uw terugkeer uit Pakistan steeds in deze wijk woonachtig zou zijn geweest.

Slechts als u effectief gevraagd wordt naar aanslagen tegen scholen blijkt dat u iets opgevangen heeft van een aanslag tegen een school in uw wijk. Doorheen uw kennis van dit nochtans belangrijke incident in Kart-e-Lagan toont u echter niet aan dat u er destijds woonachtig en tewerkgesteld was. Zo weet u de naam van de school niet en kan u niet eens aangeven wat er gebeurde. U meent iets vernomen te hebben van bedreigingen of ontvoeringen van schooljongens; dat het in werkelijkheid om een beschieting met dodelijke afloop ging, is u blijkbaar niet bekend (CGVS 1/03/2010 p.3-4). Ook dit wijst er op dat u uw vage kennis hierover niet opgedaan door een persoonlijke beleving ervan middels een verblijf in Kart-e-Lagan.

Voorts, en niet in het minst, is ook de zware brand die in juni 2006 zeventig winkels in een markt in Kart-e-Lagan in de as legde u geheel ontgaan, daar u beweert geen weet te hebben van een brand in uw wijk (CGVS 1/03/2010 p.2). Het is erg onwaarschijnlijk dat een brand van een dergelijke omvang u ontgaan zou zijn indien u werkelijk een handelaar en inwoner van deze wijk zou zijn geweest.

Vervolgens is het ook opvallend dat u beweert dat er zich in Kart-e-Lagan slechts een apotheek of dokterspraktijk bevindt terwijl het Commissariaat-generaal over informatie beschikt waaruit blijkt dat er in uw wijk een kliniek gevestigd is (CGVS 1/03/2010 p.4). Het valt niet in te denken dat deze kennis over uw wijk een inwoner van deze wijk zou zijn ontgaan.

Voorts blijkt ook uw kennis van de verschillende prominente personen in de provinciehoofdstad Lashkar Gah ontoereikend om voor uw verblijf in deze stad te kunnen pleiten. Zo gelooft u dat Asadulah Wafa de gouverneur van Helmand was op het moment van uw vlucht naar Europa. In werkelijkheid had Wafa al bijna een half jaar voor uw verklaarde vertrek de gouverneurspost moeten verlaten (CGVS 15/1/2010 p.14, 1/03/2010 p.6). Wie de gouverneur was vooraleer Wafa dit ambt bekleedde, kan u niet zeggen. Het gaat om Mohammed Daoud Safi, op wie eveneens een aanslag werd gepleegd in 2006 waarbij achttien mensen omkwamen. Op de vraag wie de burgemeester was antwoordt u Haji Mohammed Daoud, wellicht verwijzend naar de toenmalige gouverneur. Wanneer u de namen van Abdul Manaf en Haji Ghulam Mohiuddin voorgelegd krijgt, slaagt u er echter niet in de twee personen te kennen die de laatste jaren voor uw vertrek de burgemeesterspost bekleedden (CGVS 1/03/2010 p.4). Van Mullah Sher Mohammad, die gedurende de eerste vier jaar na de Taliban gouverneur van Helmand was, heeft u nog niet gehoord, hetgeen zeer erg mag verbazen (CGVS 1/03/2010 p.11-12). Haji Pir Mohammed, de vice-gouverneur die samen met zes anderen omkwam bij een aanslag in januari 2008 in een moskee in Lashkar Gah, is u evenmin bekend (CGVS 15/01/2010 p.14). Deze vooraanstaande personen hebben als machthebbers nochtans een grote invloed op het leven in Lashkar Gah en omstreken, waardoor het verstoken blijven van haast elke notie van deze prominenten voor een inwoner van de provinciehoofdstad van Helmand vrijwel onmogelijk is. Uw zeer fragmentarische en vaak onjuiste kennis over deze personen doet bijgevolg vragen rijzen bij uw geschetste profiel van jarenlang actieve en hoogopgeleide inwoner en handelaar van Lashkar Gah.

Ook van belangrijke gebeurtenissen die plaatsvonden tijdens uw verblijf in Lashkar Gah bent u zich slechts zeer vaag bewust. Zo is de aanslag tegen het gouverneurshuis in december 2006, waarbij negen doden vielen, u ontgaan (CGVS 1/03/2010 p.11). Ook over de betogingen, die niet alleen door de feitelijke manifestatie maar ook door het ongenoegen waarvan het een uiting is, een bewoner en handelaar van een stad als Lashkar Gah zouden moeten bijgebleven zijn, kan u geen bevredigende uitspraken doen. Zo stelt u wars van elke band met de realiteit dat er in Lashkar Gah enkel betogingen tegen bombardementen gebeurden. Bovendien kan u geen enkel concreet voorbeeld geven van een dergelijke protestactie of het bombardement dat eraan vooraf ging (CGVS 1/03/2010 p.10). Dat uw kennis van bovenstaande belangrijke gebeurtenissen in Lashkar Gah geenszins overeenstemt met wat verwacht kan worden van een inwoner van deze stad schaaft aanzienlijk het geloof in uw verklaarde verblijf in Lashkar Gah.

Tenslotte dient er ook gewezen te worden op uw gebrekkige kennis van verschillende aspecten van het dagelijkse leven in Lashkar Gah. Zo mag het verbazen dat u nog nooit van Bush Street gehoord heeft. Over deze bekende winkelstraat met muziek- en videowinkels ontstak immers een grote controverse wegens de naam die hij na 2001 meekreeg (CGVS 1/03/2010 p.3). Ook is het merkwaardig

dat u weet dat er momenteel een universiteit gevestigd is in Lashkar Gah maar dat u niet weet of deze universiteit voor dan wel na uw vertrek naar Europa gebouwd is (CGVS 1/03/2010 p.3). Het lijkt er op te wijzen dat u over kennis over Lashkar Gah beschikt die u niet heeft opgedaan tijdens uw beweerde verblijf in deze stad. Voorts verklaart u dat u van voetbal houdt, een populaire sport in Lashkar Gah, maar heeft u geen besef van de voetbaltornooien die er in deze stad gespeeld worden (CGVS 1/03/2010 p.6). De naam van het sportstadion in Lashkar Gah is u eveneens onbekend (CGVS 1/03/2010 p.6). Als u uiteindelijk in een open vraag de mogelijkheid geboden wordt het Commissariaat-generaal van uw beweerde verblijf in Lashkar Gah te overtuigen, kan u geen enkel stukje informatie aanhalen dat van uw verblijf in Lashkar Gah getuigt. Indien u werkelijk na de val van het Taliban bewind zo'n zes tot zeven jaar in Lashkar Gah gevestigd en tewerkgesteld was, zou men minstens verwachten dat u een begin aan informatie over uw stad kan opdiepen waaruit uw verblijf blijkt (CGVS 1/03/2010 p.11).

Uit bovenvermelde opmerkingen dient te worden besloten dat u het Commissariaat-generaal niet in staat stelt een correct beeld te krijgen van uw verblijfplaatsen en leefsituatie tijdens de laatste jaren. Dat u naast de hierboven blootgelegde cruciale lacunes in uw kennis van uw beweerde verblijfplaats de jaren voor u naar Europa trok toch ook enige informatie weet aan te brengen over Lashkar Gah laat zich verklaren door het feit dat slechts uw effectieve verblijf en niet uw afkomst van Lashkar Gah als bedrieglijk wordt bestempeld. Bijgevolg is het zeker niet ondenkbaar dat u nog over banden beschikt met Lashkar Gah en u zich tevens op Afghaanse media in België beroept, zoals u zelf zegt, om u over uw plaats van herkomst in te lichten (CGVS 1/03/2010 p.6).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het

verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Rekening houdend met de bedrieglijkheid van uw verklaringen kunnen de door u voorgelegde taskara, het medisch attest en de aanbevelingsbrief geen afbreuk doen aan de bovengenoemde vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 1 van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de vreemdelingenwet.

In een eerste onderdeel bevestigt verzoeker dat hij inderdaad niet exact weet te herinneren en niet exact chronologisch kan situeren wanneer hij terug verhuisde naar Lashkar Gah vanuit Quetta, maar verzoeker stelt dat hij wel geprobeerd heeft om dit te schatten naar zijn beste vermogens. Verzoeker geeft voorts aan dat het mogelijk is dat hij een vergissing beging aangaande wie er gouverneur was, maar wijst er op dat het gaat om de naam van een politiek verantwoordelijke, terwijl hij niet betrokken was in de politiek en dus het belang van deze vergissing moet gerelativeerd worden. Wat het Afghaanse geld betreft dat in omloop was op het ogenblik van zijn terugkeer, stelt verzoeker dat hij zich niet bewust was van het feit dat hij moest aangeven sinds wanneer exact de munten 1, 2 en 5 Afghani in gebruik waren. Hij weet wel degelijk dat deze een paar jaar nadat Karzai aan de macht gekomen is, zijn ingevoerd. Voorts stelt verzoeker dat hem niet kan verweten worden dat hij het geldbriefje van 500 Afghani niet herkende, daar het biljet hem niet duidelijk getoond werd en hij dus de opschriften niet kon lezen.

In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat 'recent verblijf' geen voorwaarde is om als vluchteling erkend te worden. Verzoeker verwijst naar het standpunt van UNHCR die van mening is dat de notie recent verblijf niet zo goed thuis hoort in een onderzoek naar de nood aan bescherming in het kader van de Vluchtelingenconventie, maar wel beter thuishoort in een onderzoek naar de nood aan subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst naar stuk 2 toegevoegd aan zijn verzoekschrift en merkt op dat UNHCR er op wijst dat het vluchtelingenschap dient vastgesteld te worden ten aanzien van het land van nationaliteit, en niet ten aanzien van een stad of een dorp. Verzoeker benadrukt dat zijn nationaliteit niet in twijfel getrokken wordt en hij zijn afkomst uit Kart-e Laghan heeft aangetoond. Er kan aldus geen reden gevonden worden waarom de commissaris-generaal zich kan ontslaan van de plicht om een onderzoek te voeren naar zijn vrees voor vervolging. Verzoeker citeert vervolgens uit een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 50 813 d.d. 5 november 2010 waaruit zou moeten blijken dat het begrip recent verblijf in een land of streek van herkomst geen absolute vereiste is opdat het statuut van vluchteling of van subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Tot slot tracht verzoeker de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Bij het verzoekschrift worden ook nog neergelegd: (i) een artikel van G. Westerveen, Recent verblijf in asielbeslissingen, september 2009 (ii) een artikel van G. Westerveen, Country of Origin Information en geloofwaardigheid, september 2009 (iii) arrest nr. 56.447 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en (iv) een document houdende het beleid van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers: regio's subsidiaire bescherming.

Verzoeker brengt ten slotte per aangetekend schrijven nog volgende stukken bij: (i) een brief van 'En Vies D'Avenir', (ii) 2 stukken - niet opgesteld in de taal van de rechtspleging - die blijkens de verklaringen van verzoeker ter terechtzitting een schoolrapport en een verklaring van een aantal dorpsgenoten betreffen, (iii) de vertaling van het schoolrapport met examenresultaten van de jaren 1381, 1382, 1383 en 1384, (iv) de vertaling van de verklaring van de dorpsgenoten ondertekend door vijf personen die bevestigen dat verzoeker uit de provincie Helmand komt, (v) een attest van het OCMW van Luik en (vi) twee attesten waaruit blijkt dat verzoeker een opleiding in de Franse taal volgde.

2.2. De bestreden beslissing oordeelde dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in de stad Lashkar Gah tot aan zijn vertrek naar Europa. De bestreden beslissing kwam tot dit besluit omdat verzoeker geen overtuigende verklaringen kon afleggen over het tijdstip van zijn terugkeer naar Lashkar Gah vanuit Quetta en verzoeker het Commissariaat-generaal, peilend naar zijn kennis en vertrouwdheid met het hedendaagse leven in voormelde stad, niet kon overtuigen er recentelijk van afkomstig te zijn.

De Raad stelt vast dat verzoeker tweemaal werd verhoord op het Commissariaat-generaal waarbij zijn kennis uitgebreid werd getoetst. Zo verzoekers kennis van zijn beweerde streek van herkomst met betrekking tot bepaalde elementen gebrekkig blijkt te zijn, blijkt hij van andere zaken dan weer wel op de hoogte te zijn. Zo blijkt verzoekers geografische kennis goed te zijn, blijkt hij bekende Hazara's uit zijn streek te kunnen benoemen, is hij op de hoogte van ontwikkelingsprogramma's in de regio en kan hij scholen en mobiele operatoren opnoemen (gehoorverslag 15 januari 2010). Uit het tweede gehoorverslag van 1 maart 2010 blijkt dat verzoeker eveneens bekend is met de lokale radiozenders, kan hij het gebouw op de foto benoemen en is hij op de hoogte van de overstromingen die in de streek hebben plaatsgehad.

De nieuwe door verzoeker neergelegde stukken waaronder het schoolrapport vormen volgens verzoeker het bewijs van zijn terugkeer naar Afghanistan in 2002 vanuit Pakistan. De Raad stelt vast dat deze stukken faxkopieën betreffen die omwille van het ontbreken van de originelen vooralsnog geen bewijswaarde hebben.

De Raad stelt echter vast dat verzoeker ter staving van zijn asielrelaas en bijgevolg ook van zijn terugkeer naar Afghanistan eveneens een (originele) aanbevelingsbrief van FCEC-UIProjects van 31 juli 2007 heeft neergelegd. De bestreden beslissing trekt de authenticiteit van deze brief op geen enkel ogenblik in twijfel doch beperkt zich tot het stellen dat de neergelegde documenten waaronder de aanbevelingsbrief, geen afbreuk kunnen doen aan hetgeen werd vastgesteld. Hoewel dit stuk de essentie van het asielrelaas vormt en tevens een begin van bewijs kan zijn van verzoekers beweerde terugkeer naar Afghanistan werd de authenticiteit ervan nooit onderzocht. Deze vaststelling klemmt des te meer nu uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker uitdrukkelijk toestemming werd gevraagd contact op te nemen met de nodige instanties of personen teneinde dit document op authenticiteit te onderzoeken en verzoeker hiertoe zijn toestemming heeft gegeven.

Los van de vraag naar de geloofwaardigheid van het asielrelaas kan deze brief wel doorslaggevend zijn bij het onderzoek naar verzoekers beweerde terugkeer in 2002 naar Afghanistan. Aangezien er nooit een onderzoek werd verricht naar de authenticiteit van dit document dient te worden vastgesteld dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

De bestreden beslissing dient derhalve overeenkomstig artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 november 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER